

DOMARKOMPENDIUM 2026

BASSET FAUVE DE BRETAGNE



Kompendiet är framtaget till domarkonferensen 2016
Reviderat till domarkonferensen 2026

SKK/CS har från 2024 fastställt den tredje upplagan av BSI (tidigare SRD). I grupp 6 ingår arbetande jakthundar med stora krav på sund konstruktion. Bassetraserna är kondrodysplastiska, vilket kan ge osund frontkonstruktion till exempel att trampdynorna inte har fullständig markkontakt. Ett särskilt riskområde är bröstkorgen, vilken kan vara deformerad med defekta revben och alltför kort bröstben. Hos de lågbenta raserna bör man särskilt uppmärksamma dålig konstruktion och asymmetri i fronten liksom otillräckligt markavstånd som inverkar på arbetsfunktionen.



www.sbak.se



Detta kompendium är ett utdrag från domarkompendiet 2016, som var gemensamt för alla bassetraser. Kompendiet har reviderats inför exteriördomarkonferensen 2026 av Svenska Bassetklubben och Svenska Kennelklubben.

Ursprunglig layout 2016 Eva Pettersson.

Bilderna i kompendiet har fotografernas medgivande.

BASSET

= LÅGT TILL MARKEN

Utseendet hos en basset visar en "naturens olyckshändelse", en mutation som medfört att hos en i övrigt normalt byggd hund benen blivit för korta. En mutation i motsatt riktning kan för övrigt också inträffa, en basset kan någon gång återgå till normaltypen.

Det är sålunda följdriktigt att basset funnits lika länge som hunden. I en grotta i Vence, Alpes- Maritimes, från förhistorisk tid har man påträffat ben som identifierats som kommande från bassets och man har också funnit figurer på klippväggen daterade till ca 5-6000 år f kr och som man tolkar till att föreställa "åtta bassets som ställt ett vildsvin mot vilket en bågskytt siktar".



Egyptierna kände till bassets – vilket framgår av en bild av en tik med korta ben och som påträffades i Beni Hasan (en by söder om Kairo, bekant för sina klippväggar från 2000-1800 f kr).

Bassetism var, även om den tolererades, aldrig eftersökt och framförallt inte avlad på.

Gaston Phébus gör i sin , under 1500-talet utgivna bok "Livre de la Chasse" en kort beskrivning av "basseten som släthårig eller strävårig och som man använder för kaninjakt".

Men trots detta dröjer det ända till 1700-talet innan bassets blir ansedda som en självständig ras och ända fram till 1800 –talet innan jägaren förstår vilken nytta de kan ha av dessa hundar med deras korta och vridna ben.

Det är Jaques Jouliloux, som i en avhandling på 1700-talet om jakt med drivande hund, för första gången nämner "grythundar även kallade bassets".

Frankrike framträder också som rasens hemland vid den tidpunkten. Jaques Jouliloux särskiljer på två varianter:

"Det skall nämnas att vi har två sorters basset, de som vi talar om kommer från Flanderna och från Artois.

Den ena är släthårig och har vridna framben. Den andra har raka ben och tät päls, som pudeln. De som har vridna ben tar sig lättare in i gryt än de andra. De som har raka ben arbetar med större intensitet och hårdhet under jord än de andra men stannar inte så länge i grytet. De driver som hundar".

Det är vid denna tid som man kan bestämma ursprungsområde för de olika bassetraserna: Ardennerna, Normandie, Bretagne, Vendée, Saintonge, Gascogne, Vogeserna och Foret-Noire (Schwarzwald).

Med avskaffandet av adelsmännens privilegier gjorde den franska revolutionen ett brutalt slut på den aristokratiska passionen för jakt med drivande hund. Vissa hundraser återhämtade sig aldrig och när restaurationen kom och möjliggjorde ett återupptagande av nämnda jaktform hade två bassetraser utplånats (Saintengeois och Ardennais) två andra hade blivit sällsynta Fauve de Bretagne och Bleu de Gascogne medan däremot basset D'artois, Basset de Normandie och Basset Griffon Vendéen kom att bli dominerande.

BASSET FAUVE DE BRETAGNE

FCI-nummer 36

FCI-standard på franska publicerad 2003-05-05

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2003-03-25

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-07-30

URSPRUNGLAND/HEMLAND:

Frankrike

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE:

Drivande hund

FCI-Klassifikation:

Grupp 6, sektion 1.3. Med arbetsprov.



BAKGRUND / ÄNDAMÅL

Basset fauve de bretagne har samma egenskaper som den ras den härstammar från, griffon fauve de bretagne.

På 1800-talet var rasen mycket populär i sitt ursprungsområde Bretagne i Frankrike, men den fick sitt nationella erkännande först på 1970-talet.

Rasen har synnerligen goda jaktegenskaper och har vunnit åtskilliga franska jaktprov på kanin, vilket har ökat dess popularitet än mer. I ursprungslandet används den även för jakt på räv, rådjur och vildsvin.

KOMMENTAR:

Rasen uppvisar stor variation i typ och storlek, så också i sitt hemland. Rasen jagar i hemlandet företrädesvist i s.k. "pack" om 4-6 hundar tillsammans.

Det vi sett av jaktegenskaperna i Sverige är att det är en passionerad jakthund och att skallet är mycket bra, d.v.s. klangfullt. Rasen har ett utmärkt sällskapstemperament och besitter en stor förmåga att lära.

Majoriteten av rasen i Sverige jagar och/eller används som eftersökshund. Det registreras ca 1200-1400 st basset fauve per år i Frankrike och är den andra största drivande rasen efter beagle.



HELVETSINTRYCK

Basset fauve de bretagne är liten och ger ett substansfullt intryck.

Till sättet är den livlig och den är snabb i förhållande till sin storlek. Den är synnerligen energisk och samtidigt mycket hårdig.



Utmärkta typer

KOMMENTAR:

En klok gammal fransman sa en gång: "Blir första intrycket att det är en annan ras, när hunden du skall döma kommer in i ringen, är det fel!"

Basset fauve de bretagne är den basset som har den kortaste ryggen.

Basset betyder inte lång i kroppen. Ryggen skall vara kort.



UPPFÖRANDE / KARAKTÄR

Basset fauve de bretagne är en passionerad jakthund men också utmärkt som sällskapshund. Den är social, tillgiven och har ett jämnt temperament.

Som jakthund anpassar den sig lätt till all slags terräng, även svår sådan, och den lämpar sig för jakt på många slags villebråd. Vid jakt är den modig, smart och enviss, vilket gör den mycket effektiv.

KOMMENTAR:

Skygga/rädda hundar, är ett allvarligt fel. Detta är inget som tillhör rasen eller är önskvärt. Rasen skall vara öppen och glad mot allt och alla.



HUVUD

Skallparti

Skalle

Skallpartiet skall vara tämligen långsträckt med markerad nackknöl.

Framifrån sett skall skallen vara svagt välvd och avta i bredd mot ögonbrynsbågarna, som endast skall vara svagt markerade.

KOMMENTAR:

Huvudet/hjässan får aldrig vara platt/flat. Den franska originaltexten beskriver skallen/hjässan som "galgformad" när du tittar på hunden framifrån.

Stop

Stopet skall vara något markerat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart eller mörkt kastanjebrun med vida näsborrar.

KOMMENTAR:

Kastanjebrunt pigment bleker ur vintertid. Dock får det inte bleka ur så mycket att nostryffeln ser mer rosa ut än brun. Läppar, nostryffel & ögonlocksränder får aldrig vara rosa. Butterflynos, d.v.s tvåfärgad nosspegel är inte tillåtet.

Nosparti

Nospartiet skall vara avsmalnande snarare än rektangulärt.

KOMMENTAR:

Se upp med för långa tunna, liksom för korta grova nospartier.

Läppar

Läpparna skall väl täcka underkäken, utan överdrift. Mustascherna skall vara föga utvecklade.

KOMMENTAR:

Dock aldrig för mycket läpp.



Utmärkt huvud och öron



Svagt välvd.



Utmärkt pigment

Käkar / Tänder

Käkar och tänder skall vara starka och mötas i ett regelbundet och jämnt saxbett. Incisiverna skall vara ansatta vinkelrätt i käkarna.

Avsaknad av P1:or accepteras.

KOMMENTAR:

Det kan ibland förekomma bortfall av andra tänder.



Flata öron och för högt ansatta.

Ögon

De mörkt kastanjebruna ögonen skall varken vara utstående eller djupt liggande. Bindhinnorna får inte vara synliga. Uttrycket skall vara livligt.

KOMMENTAR:

Ljusa ögon är inte önskvärt. Stora, öppna ögon med hängande/lösa ögonkanter är inte tillåtet.

Öron

Öronen skall vara ansatta i nivå med ögonen och knappt nå till nospetsen.

De skall avslutas i en spets och bäras inåtvridna.

Pälsen på öronen skall vara slätare och finare än på resten av kroppen.

KOMMENTAR:

Flata, platta öron är mycket vanligt och inte önskvärt.



Korrekt ansatta öron.

HALS

Halsen skall vara tämligen kort och muskulös.

KOMMENTAR:

Halsen skall vara kort, dock måste den vara av tillräcklig längd för spårfunktion.

KROPP

Rygg

Ryggen skall vara kort, för att vara hos en hund av bassettyp, och den skall vara bred. Svankrygg får inte förekomma.

KOMMENTAR:

Långa ryggar är fel och skall därför erhålla en kraftig sänkning av kvalitetspriset. Kom ihåg att detta är den kortaste av bassetvarianterna.



Ländparti

Ländpartiet skall vara brett och muskulöst.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup och bred med tämligen välvda revben.

KOMMENTAR:

På en arbetande hund är det viktigt att hjärta och lungor har gott om plats, bröstkorgen skall vara så djup att armbågen ligger väl an mot bröstkorgen. Missbildade sista revben kan förekomma och skall erhålla en sänkning av kvalitetspriset.

Underlinje och buk

Buklinjen skall vara endast svagt uppdragen.

KOMMENTAR:

Se upp med för uppdragen buklinje! (höga och luftiga hundar)

SVANS

Svansen skall bäras sabelformad. Den skall vara medellång, grov vid basen och smalna av mot spetsen. I rörelse bärs svansen över rygglinjen och förs regelbundet från sida till sida. Pälsen på svansen kan ha längre grövre pälsstrån.

KOMMENTAR:

*Svansen skall **inte** bäras med "halv knorr" över ryggen. Om så, skall hunden erhålla en sänkning av kvalitetspriset. Svansen skall **inte** heller bäras hängande eller mellan benen i rörelse. Skulle det vara så skall det följas av sänkning av kvalitetspriset.*



Utmärkt front.



För fransysk front.

EXTREMITETER

Framställ

Helhet

Frambenen skall ha god benstomme.

KOMMENTAR:

Låt oss fastställa en gång för alla ;
Alla franska bassets har inte lyrformad front.
Fronten får vara lätt svängd, dock inte överdrivet och aldrig så att det ser ut att vara en missbildning i skelettet eller en tillväxtrubbning.

Hos BFdB sitter svängningen i underarmsbenet (armbågsbenet) som hos alla dvärgväxta hundar.

Hundar som viker sig i handloven och därav får mellanhanden och tassar att peka i annan riktning än framåt är missbildade i skelettet och skall därför erhålla en mycket kraftig sänkning av kvalitetspriset.

En hund som är lätt fransysk men fortfarande rak i sin handlov och mellanhandsben är helt OK .

Skulderblad

Skulderbladen skall vara snedställda och sluta väl an mot bröstkorgen.

Armbåge

Armbågarna skall varken vara utåt- eller inåtvridna.

Underarm

Frambenen skall vara lodräta eller svagt fransyska (vilket inte är eftersträvänsvärt).

Mellanhand

Framifrån sett skall mellanhänderna vara lodräta eller svagt fransyska, det senare är dock mindre önskvärt. Från sidan sett skall de vara svagt vinklade.

Framtassar

Framtassarna skall vara kompakta med slutna, välvda tår och starka klor.
Trampdynorna skall vara kraftiga.

KOMMENTAR:

Tjocka, starka, friska trampdynor med pigmentering.

Gäller också baktassarna. Se upp med platta/flata tassar.

Bakställ

Helhet

Bakstället skall vara muskulöst.
Bakbenen skall vara välställda.
Bakifrån sett skall bakbenen vara parallella och varken tätt eller brett ställda.

Lår

Låren skall vara långa och väl musklade.

Has/hasled

Hasorna skall vara lågt ansatta och måttligt vinklade.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara lodrätt ställda.

Baktassar

Baktassarna skall vara kompakta med slutna, välvda tår och starka klor. Trampdynorna skall vara kraftiga.



KOMMENTAR:

Det är viktigt att bakstället är moderat vinklat, allt för knappt eller ett överdrivet vinklat bakställ är inte funktionellt i arbetshänseende.

Här vill rasklubben noga poängtera att rasen i dag har stora problem med för stora (höga på benen) hundar med alldeles för tunna och kläna benstommar, detta måste rättas till och vi ber domarkåren att strängare använda de prisvärder som finns.

RÖRELSE

Rörelserna skall vara smidiga och regelbundna.
De får inte vara studsande.

KOMMENTAR:

*Rörelser med kraft och sundhet är mycket viktigt för rasen.
För knappa, bundna rörelser skall ge sänkning av kvalitetspriset.*



HUD

Huden skall vara tämligen tjock, men smidig, utan löst halsskinn.

PÄLS

Pälsstruktur

Pälsen skall vara mycket sträv, torr och ganska kort. Den skall aldrig vara ullig eller krusig. Nospartiet får inte vara för kraftigt behårat.

KOMMENTAR:

Hårlaget är nog beskrivet i franska standarden och av stor betydelse för rasen. Pälsen får aldrig vara mjuk och/eller lång, utan skall vara sträv, kort och grov.

Färg

Färgen skall vara från gyllene vetefärg till tegelrött. Några svarta hårstrån i pälsen på ryggen och på öronen tolereras. Ibland förekommer en liten vit fläck på bringan, vilket dock inte är önskvärt.

KOMMENTAR:

Inom rasen förekommer både färgen diluted liver och (röd) grizzle. På en hund med den genetiska färgkoden diluted liver kan aldrig pigmentet bli svart, utan skiftar mer eller mindre över i kastanjebrunt. Standarden gör ingen skillnad mellan de genetiska färgkoderna.

Sotiga pälsar dvs. svarta stickelhår i grundfärgen förekommer, liksom olika stora vita bröstfläckar. Att avla på "diluted liver" i generationer bleker ut leverfärgen. Därför är hundar med svart pigment absolut nödvändiga för rasens framtida avel och enstaka svarta hårstrån i pälsen behöver inte nödvändigtvis ge kvalitetsavdrag. Vita bröstfläckar och svarta stickelhår är små problem i rasen, anatomin är ett större problem.



STORLEK / VIKT

Mankhöjd

Hanhund och tik: 32 - 38 cm.

För i övrigt utmärkta individer kan en avvikelse med 2 cm uppåt tolereras.

KOMMENTAR:

Vikt ca 15 kg.

Rasen har ett mycket stort "spel" i mankhöjden, hela 8 cm. Det som är viktigt oavsett höjden är att detta är en bassetvariant dvs. stor hund med korta ben. Fauven får aldrig se högställd och luftig ut.

Rasklubben ser att rasen idag är på väg att bli alldeles för stor(hög). Många hundar som är mätta till 39-40 cm har tilldelats excellent i kvalitet, standaren säger att 2 cm kan tolereras på I ÖVRIGT UTMÄRKTA individer. De hundar som idag har dessa höjder, är genomgående på tok för kläna i benstommen, ett allvarligt fel enligt standarden.

Rasklubben vill också påpeka att hundar som är 32 cm och benämns som på "lilla eller mindre sidan", är helt OK enligt standarden, medan då 39-40 är en avvikelse. IDEAL MANKHÖJD enligt Mme Corbeau, FCI:s representant för rasen, är 34-36 cm.

Vi vore vara tacksamma om den svenska domarkåren kunde respektera dessa mått.



FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Allvarliga fel

- Blyghet.
- Bred, flat skalle.
- För markerade ögonbrynsbågar.
- Spetsigt eller kort nosparti; hängande, tjocka läppar.
- Ljusa ögon.
- Breda, platt hängande öron.
- Klen kroppsbyggnad.
- Ej tillräckligt fast överlinje.
- Starkt uppdragen buklinje.
- Snett buren svans.
- Klen benstomme vad gäller extremiteterna.
- Platta tassar.
- Päls som är gles, kort, slät, tunn eller mjuk.



Basset fauve de bretagne är glad och mycket tillgiven.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Avsaknad av rastyp.
- Över- eller underbett.
- Mycket ljusa ögon.
- Helt eller delvis opigmenterad nostrifyfel, ögon- eller läppkanter.
- Svansknyck.
- Krokiga framben.
- Förekomst av sporrar på bakbenen (sporrar skall inte förekomma hos denna ras).
- Lång, ullig päls.
- Päls som i övrigt avviker från den i standarden beskrivna.
- Höjd som avviker från den i standarden föreskrivna.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen



*Basset fauve är en utmärkt rådjurshund!
Den är en passionerad jakthund och skallet är mycket bra, dvs. klangfullt.*



Denna publikation är tänkt som hjälpmedel för redan auktoriserade domare som dömer bassetraserna på utställning. Häftet är också tänkt att användas vid fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare på rasen.

Anteckningar